

KAPINAT ARMEIJASSA JA LAIVASTOSSA ⁶⁴

Viime aikoina on legaaliseenkin lehdistöömme päässyt pujahtamaan muutamia tietoja vallankumouksellisesta kuohunnasta sotaväessä. Mainitsemme kolme tärkeintä uutista.

Mustanmeren laivastossa. Sevastopolissa kesäkuun 27 pnä merisotaoikeus käsitteli suljettujen ovien takana panssarilaiva „Joann Zlatoustin” sähkömiehen Zeleninin jutun. Häntä sekä Karpishinia ja Siljakovia syytettiin aseelliseen kapinaan kehottavan julistuksen laatimisesta ja levittämisestä. Zelenin, Karpishin ja Siljakov tuomittiin kuolemaan ja heinäkuun 10 pnä heidät ammuttiin.

Sama tuomioistuin käsitteli heinäkuun 2 pnä saman panssarilaivan miehistön jutun. Kuuttatoista matruusia syytettiin siitä, että he olivat yllyttäneet valloittamaan tämän panssarilaivan. Kymmenen tuomittiin kuolemaan ja 5 pakko-työhön 6 vuodeksi. Virallisissa sähköissä heinäkuun 4 pttä tiedotetaan, että kymmenen kuolemaantuomittua on antanut armonanomuksen.

Itämeren laivastossa. Kronstadtin sataman merisotaoikeudessa on määrätty heinäkuun 16 pnä käsiteltäväksi koulualus „Dvinan”, risteilijä „Auroran” ja panssarilaiva „Slavan” 65 matruusin oikeusjuttu. Lokakuulaisten „Golos Moskvy” lehdelle tiedotettiin heinäkuun 3 pnä puhelimitse Pietarista, että kaupungissa puhutaan paljon tästä huomiota herättävästä jutusta. Näitä 65 matruusia sanotaan syytettävän sosialistivallankumouksellisten puolueeseen kuulumisesta sekä „kuulumisesta salaliittoon, joka ratkaisi kysymyksiä ilmeisestä kapinasta ja upseeripäälliköiden

murhista". Oikeusjutun alkuunpano liittyy saman tiedotuksen mukaan „Dvinalla” tammikuun 22 pnä 1912 suoritettuun matruusin vangitsemiseen.

Edelleen on tunnettua, että vapunpäivinä vangittiin Itämeren laivaston matruuseja Helsingissä.

Ja vihdoin heinäkuun 1 pnä Troitskojen kylässä lähellä Tashkentia yrittivät pioneerisotilaat nousta kapinaan. Kapinalliset nostivat alikapteeni Pohvisnevin pistimiensä kärkeen. *Sähkösanoma tästä tapahtumasta pidätettiin*. Vasta heinäkuun 10 pnä ilmestyi Pietarissa lainaus „Turkestanskije Vedomostista”, virallisesta lehdestä, joka myöntää, että *oli ollut taistelu* kapinallisia vastaan. Tarkka-ampujat ja kasakat löivät hajalle kapinalliset pioneerisotilaat, joita oli kuulemma kaikkiaan 100—130 henkeä. Kapina alkoi illalla ja päättyi virallisen sanoman mukaan aamuun mennessä. On vangittu *noin 380 pioneerisotilasta*, joista „enemmän kuin puolet (vakuuttaa hallituksen sanomalehti) varmasti (??) ei osallistunut” kapinaan. Kapinalliset surmasivat Pohvisnevin lisäksi kaksi aliluutnanttia, Krasovskin ja Koshtshenetsin, sekä 2 sotamiestä, haavoittui 5 upseeria ja 12 sotamiestä. Surmattujen kapinallisten luvusta virallinen lehti vaikenee.

Tällaiset ovat ne niukat ja ilmeisen vaillinaiset, ilmeisesti poliisin vääristelemät ja supistamat tiedot, jotka meillä nyt ovat käytettävissämme.

Mitä nämä tosiasiat merkitsevät?

Ne varmistavat täydellisesti sen, mitä sanottiin tammikuussa 1912 pidetyn VSDTP:n Yleisvenäläisen konferenssin päätöksissä ja selitettiin seikkaperäisesti Pää-äänenkannattajan, „Sotsial-Demokrat” lehden 27. numerossa kuukausi sitten*.

Venäjällä on alkanut *vallankumouksellinen* nousu. Huhti- ja toukokuun joukkolakot olivat alkuna Venäjän proletariaatin siirtymiselle hyökkäykseen — *sekä* pääomaa *että* tsaarin monarkiaa vastaan, *sekä* vuosien 1908—1911 vastavallankumouksen vainojen ja sorron näännyttämien työläisten elämän parantamisen *että* koko kansan vapauden puolesta, demokraattisen tasavallan puolesta.

Liberaalit (ja heidän perässään myös likvidaattorit „Nevski Golosissa”) levittelevät sellaista tyhjää lorua, että

* Ks. tätä osaa, ss. 87—95. *Toim.*

huhti- ja toukokuun liikkeen pohjana oli muka taistelu liittoutumisvapauden puolesta. Tosiasiat ovat kumonnet tuon lorun. Ei voida taistella vain jonkin yhden poliittisen oikeuden puolesta orja-Venäjäällä, ei voida taistella perustuslaillisten uudistusten puolesta tsaarin itsevaltiuden oloissa. Proletariaatin taistelu levisi lakkoaaltona yli koko Venäjän, nämä lakot olivat *sekä* taloudellisia *että* poliittisia. Liikkeen *voima* oli ja on molempien muotojen yhdistämisessä. Ne eivät olleet yksinkertaisesti vain lakkoja, ne olivat joukkojen *vallankumouksellista* nousua, ne olivat *alkua* työväenjoukkojen *hyökkäykselle* tsaarin monarkiaa vastaan.

Joukkolakot eivät voineet olla syyttämättä *kaikkialla* vallankumouksellista liekkiä. Ja kapinain puhkeamiset sota-väessä *ovat todistaneet*, että tuo liekki leviää,— *joka paikassa* on tulenarkaa ainesta,— *joka paikassa* voimistuu vallankumouksellinen mieliala joukoissa, niissäkin työläisissä ja talonpojissa, jotka ovat kasarmien keppikurin painamia.

Joukkolakot Venäjällä ovat kiinteässä yhteydessä aseelliseen kapinaan. Kun lakot kasvavat, niin kapinakin kasvaa.

Kirjoituksen alussa mainitut tapahtumat osoittavat juuri sitä.

Nämä tapahtumat antavat Pää-äänenkannattajan, „S.-D:n” 27. numerossa osoitetun opetuksen. Kapinakehotukset eivät nyt ole lainkaan järkeviä. Kapinat ovat vielä *ennenaikaisia*. Vain *yhdistetty* työläisjoukkojen, talonpoikaiston ja armeijan parhaimman osan rynnistys voi luoda välttämättömät ehdot *voittoisalle*, s.o. *oikeaan* aikaan tapahtuvalle kapinalle.

Ja eturivin työläisten on tehtävä kaikkensa työväenluokan *illegaalisen* puolueen, VSDTP:n lujittamiseksi, ennalleenpalauttamiseksi ja kehittämiseksi. Vain sellainen puolue, harjoittaen vallankumouksellista agitaatiota, käyttäen kaikkia legaalisen propagandan keinoja työväen lehdistön ja Duumassa olevien työväen edustajien kautta, kykenee hillitsemään voimien tuhlauksen toivottomiin pikkukapinoihin ja valmentamaan proletariaatin armeijaa suureen ja voittoisaan kapinaan.

Eläköön vallankumoukselliset sotilaat ja matruusit!

Eläköön yksimielinen, sitkeä, hellittämätön vallankumouksellinen toiminta miljoonajoukkojen laajan vallanku-

mouksellisen rynnistyksen, työläislakkojen ja talonpoikaisliikehtimisten kehittämiseksi! Vain miljoonien rynnistyksen kärjessä, vain mitä kiinteimmässä, murtumattomassa liitossa niiden kanssa Venäjän sotaväen vallankumouksellinen osa saattaa päästä voitolle ja voittaa tsaristisen monarkian!

„Rabotshaja Gazeta“ № 9,
heinäkuun 30 (elokuun 12) pnä⁸⁵ 1912

Julkaistaan „Rabotshaja Gazetan“
tekstin mukaan
